

தமிழினத்தின் மெய்யான வரலாறு

தத்துவநாயகம்

12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர்
அவர்கள் எழுதிய குருபாரம்பரிய
ஏடுகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட
குறிப்புக்களும், விளக்கங்களும்.

இந்தத் தொகுப்பு நூலில் உள்ள கருத்துக்களின் விளக்கங்கள் 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்கள் எழுதிய கீழ்க்காணும் தலைப்புக்களில் உள்ள நூல்களில் உள்ளதாகக் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

- 1 'மதுரை மாநகர் எரிகிறது',
- 2 'The Fall of Madurai'
- 3 'பாண்டியப் பேரரசின் வீழ்ச்சி',
- 4 'தமிழினப் பேரழிவு'
- 5 'தமிழின வீழ்ச்சி',
- 6 'தமிழினத் தாழ்ச்சியும் மீட்சியும்',
- 7 'The History behind the Great Epic Chilappathikaaram'
- 8 'ஆரிய வெற்றி',
- 9 'The Secrets of the Aryans' ever success'
- 10 'இந்துமதம் சிதைந்தது',
- 11 'தமிழினத்தின் மீளா அடிமைநிலை',
- 12 'தமிழின விழிச்சி தமிழின் செழுச்சி, தமிழின் வீழ்ச்சி தமிழின தோல்வி',
- 13 'தமிழ் இந்தியா'
- 14 'சித்தர்கள் வரலாறு'

தொகுப்பாசிரியர் வழங்கும் குறிப்பு

இந்த நூல் தமிழர்களின் இலக்கிய பாரம்பரியம் கூறும் மெய்யான இந்துமத முறைப்படி நிகழும் திருமணத்தில் கலந்து கொள்ளுபவர்கள் படிப்பதற்காக வெளியிடப் படுகின்றது. கீழ்க்காணும் குறிப்புக்கள் நூலைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ளுவதற்குத் துணையாக இருந்திடும்.

1) பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்களின் காலம்: கி.மு.100 முதல் கி.பி.150 வரை

2) பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்களின் காலம்: கி.பி.785 முதல் கி.பி.1040 வரை

3) ஆரியர்கள் = பிறமண்ணினர் ஆகிய பிருமணர் எனப்படும் வடஆரியர்கள்; இந்த இந்தியத் திருநாட்டிற்குள் சுமார் கி.மு.1000 என்ற கால அளவில் கைபர், போலன் கணவாய்கள் வழியே வந்தவர்கள். இவர்களையே ஆரியப் படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தனது படையெடுப்பின் போது குடும்பம் குடும்பமாகச் சிறையெடுத்து தமிழகத்திற்குள் அடிமைகளாகக் கொணர்ந்தான். அப்படி அடிமைகளாக வந்தவர்களே பிற்காலத்தில் பல்வேறு சூழ்ச்சிகளைச் செய்து தங்களை இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மேல்மட்டத்தில் பிராமணர்களாக ஆக்கிக் கொண்டனர்.

சித்தரடியான்களின் குழுமம்
சிவன் பெருமால் கோயில் தெரு, ஆரணி,
திருவள்ளூர் மாவட்டம்.

மதுரை எரிந்த வரலாறு

“ ... பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி மூவேந்தர் ஆட்சியைக் காக்க அருட்படை திரட்டத் திட்டம் தீட்டியும் செயலாக்காததால் தமிழ்மொழி காத்த பாண்டியப் பேரரசு முதலில் தமிழினப் பகைவர்களால் அழிக்கப்பட்டது. இம்மாபெரும் வரலாற்று நிகழ்ச்சியின் ஒரு பகுதிதான் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தில் விளக்கப்படுகிறது.

“அதாவது இமயமலைச் சாரலில் இருந்து பிராகிருத மொழி பேசும் **கலப்பிறர்**, தரை வழியாகப் படையெடுத்து வந்து பாண்டியப் பேரரசைத் தாக்கக் காத்திருந்த போது; கங்கை கடலோடு கலக்குமிடத்து இருந்து பாலிமொழி பேசும் **கலப்பிறர்** கடல் வழியாகப் படையெடுத்து வந்து பாண்டியப் பேரரசைத் தாக்கக் காத்திருந்தனர். அப்பொழுது எதிர்பாராத விதமாகப் பூம்புகார் பெருவணிகர் இருவரில் ஒருவர் மகனும், மற்றொருவர் மருமகனுமான கோவலன் கொலையுண்ட நிகழ்ச்சியால் கண்ணகியின் பத்தினித் திறத் தெய்வீக ஆற்றலும், வணிகப் பெருங்குடியினரின் சீற்றமும் மதுரை மாநகரை புயலில் அகப்பட்ட வாழைத் தோட்டமாக்கிற்று. இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி ஆரியப்படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் சிறைப்படுத்திக் கொணர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான பிறமண்ணினர் ஆகிய பிறமணர்கள் எனும் ஆரியர்கள் சூழ்ச்சி செய்து கலப்பிறர்களைக் கடல் வழியாகவும், கலப்பிறர்களைத் தரை வழியாகவும் பாண்டியப் பேரரசைச் சூறையாடச் செய்தனர்.

“தமிழினம் பேணவும், தமிழ்மொழியை வளர்க்கவும், காக்கவும் முற்படும் மதுரை மாநகர் மீண்டும் தமிழ்மொழி வளர்க்கவும், காக்கவும் முற்பட முடியாத அளவு தமிழுணர்வும், பற்றும், பாசமும், ஆற்றலும், ஆர்வமும்,

நாட்டமும், ஈடுபாடும் முழுமையாக அழிக்கப்பட்டன. தமிழ்ப் புலவர்கள் வெட்டியெறியப் பட்டார்கள். தமிழ் சுவடிகளுக்குப் படியெடுப்போர் மாறுகால் மாறுகை வாங்கப் பட்டார்கள். தமிழ்ச் சுவடிகள் எரிக்கப் பட்டன. தமிழ்ச் சங்க மாளிகைகள். தமிழ்ச் சுவடிக் கோட்டங்கள், பட்டிமன்றக் கூடங்கள், தமிழாசிரியர் கோயில்கள் (சமாதுகள்), தமிழ்ப் பள்ளிகள், தமிழ்க் குருகுலங்கள், கூத்து மண்டபங்கள், பாணர் இருக்கைகள், விறலிச் சாலகைகள், தமிழ்வாணர் முற்றங்கள், தமிழ் மாணுக்கர் முற்றங்கள், என்பன எல்லாம் இடிக்கப்பட்டுக் கழுதையேர் பூட்டி உழப்பட்டன.

“இப்படித் தமிழினப் பகைவர்கள் தமிழ்மொழியை வடிவும், வாழ்வும், வளமும், வலிவும், வரலாறும் இல்லாமல் அழித்து ஒழித்தே தமிழர்களைக் கோழைகளாகவும், அடிமைகளாகவும் ஆக்கினர். தமிழர்களுக்குத் தாய்மொழிப் பற்றே! பாசமோ! பிடிப்போ! பெருமையோ! ஈடுபாடோ! உரிமையோ! இல்லாமல் செய்தால்தான் தமிழர்களை என்றென்றும் அடிமைகளாகவும் கோழைகளாகவும், போலிகளாகவும், கூலிகளாகவும் வைத்திருக்க முடியுமென்பதை உணர்ந்த ஆரியர்கள்; சித்தர்கள் தமிழ்மொழி போல உருவாக்கிட முயற்சித்து அரைகுறையாகப் படைத்த சமசுக்கிருத மொழியையே தமிழர்கள் உயர்ந்ததாக, பெரியதாக, அரியதாக, கடவுட் தன்மையுடையதாக, எல்லாவிதப் பூசைகளுக்கும் உரியதாக ஏற்றும்படிச் செய்தனர். அதாவது, தமிழை உரிமையிழக்கும்படி செய்வதும், தாழ்த்துவதும், பழிப்பதும், புறக்கணிப்பதும், வளராமல் தடுப்பதும், வலிமையடையாமல் செய்வதும்தான் தமிழர்களைக் கோழைகளாக, கூலிகளாக, காலிகளாக, போலிகளாக, வேலியற்றவர்களாக, தாலியற்றவர்களாகச் செய்திடும்.

“அதனால், சேரநாட்டையோ, சோழ நாட்டையோ அடிமைப்படுத்துவதை விடப் பாண்டிய நாட்டை ஆரிய மொழியாலும், ஆரியக் கூத்தாலும், ஆரிய மதத்தாலும், ஆரிய அழகாலும், ... என்றென்றும் அடிமைப்படுத்தி, வேறுபடுத்தி, கூறுபடுத்திச் சிதைப்பதிலேயே பிறமண்ணினர் ஆகிய பிறமணர் எனப்படும் வடஆரியர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்தனர்” என்ற குருபாரம்பரிய வாசகம் கண்டுதான் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக இலக்கண இலக்கியங்களைப் படியெடுக்கும் பணியும்; தமிழின் கடவுட் தன்மையும், பிற பெருமைகளும் உணரப் படுதற்காக **அருட்பணி விரிவாக்கத் திட்டமும்;** தமிழின விடுதலைக்காகவும், தமிழ்நாட்டுத் தன்னாட்சிக்காகவும் **இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கமும்;** மதத்தால்தான் தமிழர்களை ஒற்றுமைப் படுத்தி இனப்பற்றும், மொழிப்பற்றும், நாட்டுப்பற்றும் பெற்றிடச் செய்ய முடியும் என்பதற்காகக் **கடவுளை வழிபடுவோர் கழகமும்;** உருவாக்கினோம்.

“ஆனால், ஆரியச் சூழ்ச்சிகள் வென்று தமிழர்களே தமிழ்மொழிப் பகைவர்களாகவும், தமிழினத் துரோகிகளாகவும், தமிழ்நாட்டு விரோதிகளாகவும், ... பெருவாரியாகச் செயல்பட்டிட்டதால் தவத்திலும், தமிழ் வளர்ப்பதிலும், மீனாட்சியம்மன் ஆலயத்தைப் புதுப்பிப்பதிலும் எம்மாலான பணியைச் செய்து ஒதுங்கி ஒளிவில் ஒடுக்கம் பெறுகிறோம். ... எம்மிடம் உருவானவர்களில் மந்திரவாதிகளும், சூன்யக்காரர்களும், அரைகுறைச் சோதிடர்களும், வெம்பிப் பழுத்த பூசாரிகளும், முழுமை பெறாத சிற்பிகளுமே அதிகம், அதிகம், அதிகம், யாமும் தோற்றே, தமிழினம் காக்க இயலாமல் ஒடுங்கி நிறைகிறோம். ... “
.... என்று கண்டப்பக் கோட்டைச் சித்தர் ஏளனப்பட்டியார் உ.இராமசாமிப்பிள்ளை எனும் கருவூரூர் (கி.பி.1772-1936) தமது கடைசிக் காலத்தில் எழுதியிருக்கிறார்.

11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியின் எழுத்துக்களிலிருந்து

“.... ஆரியப்படை கடந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் தவறுகளாலும், வடஆரியர்களின் சூழ்ச்சிகளாலும், இமயமலைப் பிராகிருதக் களப்பிறராலும், கங்கைக்கரைப் பாலிமொழிக் கலப்பிறர்களாலும் ... எதிர்பாராத வண்ணம் தமிழ்மொழிப் புலவர்களும், தமிழ்ச்சுவடிகளும், தமிழ்ச்சங்கம் வளர்த்த மாளிகைகளும், மாடகூடங்களும், மன்றங்களும், மதுரை மாநகரும் பேரழிவுக்குள்ளாகி எண்ணூறு ஆண்டுகளாகப் போகின்றன. இன்னும் நம் தமிழர்களுக்கு அதிர்ச்சி, அச்சம், ஒற்றுமையின்மை, அன்னியரிடம் அடிமைகளாதல், மொழிப்பற்றின்மை, இனப்பற்றின்மை, நாட்டுப் பற்றின்மை ... முதலிய நலிந்த பண்புகள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. அப் பேரழிவுக் காலத்திலேயே வாழ்ந்து அவற்றின் வீச்சுக்களையும், ஓச்சுக்களையும், தாக்குதல்களையும், ஆட்சிகளையும், ஆளுமைகளையும் ... தடுக்க, அகற்ற நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக முயன்ற பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகா சன்னிதானம் சித்தர் அமராவதி ஆற்றங்கரைக் கருவூரரின் அரிய பெரிய சீரிய கூரிய நேரிய ... முயற்சிகள் அனைத்தும் பெரிய தோல்வியையே பெற்று விட்டன. இது ஒரு மாபெரும் சாபக்கேடு. இனித் தமிழினத்தை உய்விப்பது எப்படி? எவ்வாறு? எவையெவற்றின் வழியாக? என்ற வினாக்களுக்கு விடை கிடைக்காமலேயே போகுமோ!

“இன்றைய நிலையில் பிறமண்ணினர் ஆகிய பிரமணர் எனும் வடஆரியரின் சூழ்ச்சியால் வேத நெறி எனும் வலைக்குள் அகப்பட்ட மீனாகவும், சமசுக்கிருதம் என்னும் கூண்டுக்குள் அடைபட்ட கிளியாகவும், நாட்டைப் பிரித்தும், துண்டாடியும், போட்டி பொருமைச் சண்டைகளால் அமைதியற்ற நிலையில் வைத்தும் தமிழர் அல்லாதார், தமிழரோடு சேர்த்து அனைவரையுமே சுரண்டியும், ஏமாற்றியும், கொள்ளையடித்தும் வாழுகிறார்கள். இவர்களிடமிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றுவது இயலவே இயலாது. ஏனெனில், இவர்கள் தமிழர்களிலேயே தன்னல வெறியர்கள், புகழ் வெறியர்கள், பொருள் வெறியர்கள், பதவி வெறியர்கள், தன்மானப் பிடிப்பற்றோர், தன்னம்பிக்கை இல்லாதோர், கூலிமனத்தார், அடிமை உணர்வுடையார், கங்காணிச் சித்தமுடையோர் என்ற அனைத்து வகையான துரோகிகளையும் தேர்ந்தெடுத்துத் தங்களுடைய கையாட்களாக்கிக் கொண்டு விட்டார்கள்.

மேலும், இவர்கள், வடஆரிய வேதநெறி வெறிமிக்க ஹிந்து மதத்தை வலிமையான ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தித் தமிழர்களுக்கு இடையில் ஒற்றுமையுணர்வோ, மொழிப்பற்றுணர்வோ, இனப் பற்றுணர்வோ, நாட்டுப் பற்றுணர்வோ, துரோகிகளைப் பற்றிய எச்சரிக்கையுணர்வோ, விரோதிகளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வோ ... முளைவிடாமல் செய்துகிறார்கள். எனவே, இதற்கு ஒரே வழி பதினெண் சித்தர்களின் இராம காதையையும், கண்ணன் காதையையும் உடனடியாகச் சுவைமிக்க பேரிலக்கியங்களாகப் பல்வேறு வண்ணங்களில் (வண்ணம் = வகை ; தாலாட்டு, அம்மாளை, கழங்கு, ஊசல்வரி, வள்ளைப்பாட்டு, தெம்மாங்கு, ஒப்பாரி, இசைப்பாடல், நாட்டியப்பாடல், கூத்துப்பாடல், நாடகப் பாடல், காப்பியம் எனப் பலவகைப்படும்) வடித்தெடுப்பதுதான்

“சந்திர குலத்தாரின் பாரதக் காதை, கண்ணன் காதை வடிவப்பட்டிட எடுத்த முயற்சிகள் தோற்றன. இனி இராமகாதை வடிவப்பட எடுக்கும் முயற்சிகளால்தான் தமிழின வாழ்வு விழிச்சி, எழுச்சி, செழுச்சி, மலர்ச்சி, உயர்ச்சி பெற்றிட முடியும்.”

காலநிலை விளக்கம்

கிரேதா யுகத்தில் (17,28,080 ஆண்டுகள்) சிவ புராணங்கள், முருக புராணங்கள், சத்தி புராணங்கள், மாபுராணங்கள் ... என்று பலவும் நிகழ்ந்தன. தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர் நிகழ்ந்தது.

திரேதா யுகத்தில் (12,90,000 ஆண்டுகள்) இராமாயணம் நிகழ்ந்தது. சூரியகுலத்தார் காகபுசுண்டர்கள் [காக்கையர்கள்] ஆட்சி ஓங்கியது. மானுடர்-அரக்கர் போர்க் காலம் இது.

துவாபர யுகத்தில் (8,64,000 ஆண்டுகள்) தோற்றத்தார்கள் (அவதாரம்), பதிலிகள், அரக்கர் வாரிசுகள், தேவ வாரிசுகள், மாயாசத்தியாளர்கள் ... முதலியோருக்கும் மானுடருக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. இது சந்திர குலத்தாரின் ஆட்சி. பதினெண்சித்தர்களில் குருபீடமேற்ற கருவூரர் வாரிசுகள் ‘குருகுலத்தார்’ ஆட்சிக்காலம்.

இந்த மூன்று யுகங்களும் கடந்து, கலியுகம் பிறந்து 2000 ஆண்டுகள் கழித்தே பிறமண்ணினர் ஆகிய பிரமணர் எனப்படும் வடஆரியர் இந்தியாவுக்கு வந்தனர். கலியுகத்தில்தான் வடஆரியர் (பால்வண்ண மேனியர், பழுப்பு வண்ண மேனியர்) இந்தியா வந்தனர். கலி

பிறந்து மூவாயிரம் ஆண்டு கழித்தே, 'தெய்வத் தமிழுக்கே' தீங்கு செய்யச் சமசுக்கிருதம் பிறப்பிக்கப்பட்டது.

மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் சித்தர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சமசுக்கிருத மொழியில் மூன்றாவது தமிழ்ச் சங்கப் புலவனான புறநானூற்றுப் பாடல் பாடிய வால்மீகி, நல்ல புலமை பெற்று இராமாயணத்தைச் சுருக்கமாக ஒரு சிறிய காப்பியமாகப் பாடினான். ஆனால் பெயர் ஒற்றுமை கருதி இந்த வால்மீகியே இராமாயணக் காலத்து வால்மீகி என்ற கருத்துக் குழப்பம் தோன்றி முதன்முதல் இராமாயணம் சமசுக்கிருத மொழியில்தான் பாடப்பட்டது என்ற கற்பனாவாதம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஏறத்தாழ இருபத்தொன்றரை இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாழ்ந்த இராமனையே சமசுக்கிருத மொழிக்கும், வட ஆரியப் பண்புக்கும் உரியவனாக்கி விட்டார்கள். இப்படி மாபெரும் உகப்புரட்டுகளைச் செய்துதான் வடஆரியர்கள் தங்களின் வேதப் பண்பாடுகளையும், நாகரிகங்களையும், கொள்கைகளையும், நம்பிக்கைகளையும், தமிழர்களுடைய அனைத்துத் தத்துவங்களிலும், பண்பாடுகளிலும் புகுத்தி மாபெரும் குழப்பத்தையும், சிக்கலையும் உருவாக்கி விட்டனர். இவற்றைச் சித்தர்களின் இலக்கியங்களால்தான் சரி செய்ய முடியும்.

மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் இணைப்பாக உள்ள சத்திகள், பேருண்மைகள், மிகப் பெரிய விளக்கச் செயல் நிலைகள் என்ற பேருண்மைகளைத் தமிழர்கள் மறந்தால் இம்மண்ணுலக அருளுலகும் பொருளுலகும் இருண்டு போகும். இவர்களை பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி தோன்றி உறக்கத்திலிருந்தும், கிறக்கத்திலிருந்தும் எழுப்பும் வரை இவர்களுக்கு கதை வடிவிலாவது தமிழ்ப் பண்பாட்டுணர்வு, நாகரிக உணர்வு, ... முதலியவைகள் நிலைத்து நிற்குமாறு திட்டமிட்டார் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி.

சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் தமது குறிப்பில், “... வடஆரியர்களால் மதுரை மாநகர் கண்ணகி காலத்தில் முழுமையாக அழிக்கப்பட்ட போது தமிழ்ச் சங்கமும், புலவர் இருக்கைகளும், பட்டிமன்றங்களும், படியெடுக்கும் மாளிகைகளும், சுவடிக் காப்பகங்களும் எரியூட்டப் பட்டதாலும்; எண்ணற்ற தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களை வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டு விட்டதாலுமே கம்பர்களை யும், பெருந்தேவனார்களை யும் கொண்டு இருபத்தேழு வண்ணங்களில் இராமகாதையையும், கண்ணன் காதையையும் நூல்களாக்கினேன்” என்று காணப்படுகின்றது.

மூன்று உகங்களிலும் சிவன், முருகன், இராமன் நிகழ்த்திய போரின் அழிவுகளை விடக் கண்ணன் நிகழ்த்திய போரின் அழிவே மிகப்பெரியது. எனவே பார் = உலகம்; அதம் = அழிவு (சிறப்புக் குறிப்பு: பேரழிவு, நிகழாத அழிவு) பார் + அதம் = பாரதம் = ‘இம்மண்ணுலக அழிவு’ என்னும் பொருளுடைச் சொல்லால் குறிக்கப்படும் வழக்கு பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளால் ஏற்பட்டது.

காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூரின் குறிப்பிலிருந்து (காலம் எட்டாம் நூற்றாண்டு), “.... தமிழர்கள் இனப்பற்று, மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, பண்பாட்டுப் பற்று, நாகரிகப் பற்று, இந்துமத நம்பிக்கை ... முதலியவைகளை இழந்து சோனகர், யவணர், பாரசீகர், சீனர், வடஆரியர் முதலியவர்களின் பணத்துக்கும், பதவிக்கும், புகழுக்கும் பேராசை கொண்டு அடிமைகளாக, கூலிகளாக வாழுகின்றனர். இவர்களால் சிவன், முருகன், கண்ணன், அம்மன் கோயில்களில் இருந்த பெருந்தேவனார்களும்; தேவர்கள், இராமன், அனுமன், திருமால், பெருமால், இராமேச்சரங்கள் ... முதலிய கோயில்களிலிருந்த கம்பர்களும் செல்வாக்கிழந்து செயலிழந்தனர். பதினெண்சித்தர்

பீடாதிபதிகள் வகுத்த குருபாணி முறைப்படி குருமார்கள் ஓதுதலும், குருக்கள்கள் வாசித்தலும் வழக்கொழிந்தன. அருளோடு கோயில் நிருவாகங்களை நிகழ்த்துதல் மங்கித் தேங்கி மறையலாயின.

பிறமண்ணினர் ஆகிய பிறமணர் எனப்படும் வடஆரியர்கள் தமிழினத்தை நிலையாக அடிமைப்படுத்தத் தேவையான அளவு தமிழ் மொழியின் வரலாற்றையும் வளத்தையும் அழித்து விட்டனர். இனித் தமிழர்கள் இராமாயணம் தங்களுடைய மொழிக்கும், இனத்துக்கும், நாட்டுக்கும், சமயத்துக்கும், சமுதாயத்துக்கும், அரசியலுக்கும் உயிரானது என்ற பேருண்மையை உணரவே முடியாது என்ற இரங்கத்தக்க நிலை உருவாகி விட்டது.

இராமாயணமும், மகாபாரதமும் திரிந்ததும், பிரிந்ததும், வேருனதும், மாருனதும் எப்போது? எப்படி? ஏன்? எதற்காக?. பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரின் குருபாரம்பரிய, இலக்கிய பாரம்பரிய, அரச பாரம்பரிய வாசகங்களையே இவ்வினாக்களுக்குப் பதிலாக வழங்குகின்றோம்.

சூரியகுலமும் சந்திர குலமும் தோன்றிய வரலாறு

இராமன், பதினெண்சித்தர்களில் கருவூரூரின் மகளான சோழமாதேவிக்கும் [சோழியாயி] பதினெண்சித்தர்களில் ஒருவரான காக்கையர் எனப்படும் காகபுசண்டருக்கும் பிறந்த வாரிசுகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சூரிய குல மன்னனே. இம்மன்னர்களின் சூரிய அரசகுலம் (பாண்டிய அரசகுலம், பஃறுளியாறு, வையை, வடயமுனைக் கரையில் இருந்தது. - இது திங்கள் குலம்) இளமுறியாக் கண்டத்தில் குமரியாற்றங் கரையிலும், காவிரியாற்றங் கரையிலும்; புதிதாகத் தோன்றிய வடஇமயப் பகுதியில் உள்ள வடகங்கைக் கரையிலும் (தென் இமயமலை, இளமுறியாக் கண்டத்தில் இருந்தது. அதில் தென் கங்கை, தென் யமுனை என்ற ஆறுகள் இருந்தன) ஆட்சி புரிந்தது.

இதேபோலத் 'திங்களங் குலம்' அல்லது 'சந்திர குலம்' எனும் அரசகுலம் பதினெண்சித்தர்களில் ஒருவரான சித்தர் கருவூருருக்கும் குமரிக்கும் பிறந்த வாரிசுகளின் வழியாகவே தோன்றிற்று. இக்குலத்தார் குருகுலத்தார் என்று சிறப்பிக்கப் படுகின்றனர். ஏனெனில், பதினெண்சித்தர் பீடத்தைத் தோற்றுவித்தவருமான சிவனுக்கும், இளமுறியாக் கண்டத்து மலைநாட்டு மங்கைக்கும் பிறந்த முருகனுக்குத் தெய்வானை என்ற விண்வெளிப் பெண்ணும், வள்ளி என்ற மண்ணுலகப் பெண்ணும் மனைவியராகி முப்பத்திரண்டாண்டு அகவை முடிந்தும் வாரிசு இல்லாததால், அவன் பதினெட்டுப் படைவீடுகளில் நிறைந்தான். (சித்தர்களுக்கு 6 படைவீடு + தேவர்களுக்கு

6 படைவீடு + மானுடர்க்கு 6 படை வீடு = 18 படை வீடுகள்). அதன் பிறகு, விண்ணவர்க்கும், மண்ணவர்க்கும் உறவு நீடிக்கும் உரிமையை நிலைநாட்ட பதினெண்சித்தர்களில் ஒருவரான கருவூரூரே இம்மண்ணுலகப் பெண்ணான குமரியை மணந்து சோழமாதேவி, குமரன் எனும் இரண்டு வாரிசுகளைத் தோற்றுவித்துக் குருகுலம் காத்தார். சித்தர் கருவூரூர் மகள் சோழமாதேவிக்கும் (சோழியாயி) சித்தர் காகபுசண்டருக்கும் (காக்கையர்) தோன்றிய சூரிய குல மன்னர்களே கங்கைக் கரையிலும், காவிரிக் கரையிலும் ஆட்சி செய்தனர்.

இவர்களின் பரம்பரையில் வந்தவனான இராமாயணத்தின் தலைவன் இராமதேவன் நவநாத சித்தர்களுள் ஒருவன். இவன் இரண்டாவது உகமான திரேதாயுகத்தில் வாழ்ந்தவன். இவனது உகம் 12,90,000 ஆண்டுகள். இவனுக்குப் பிறகு பாரதப் பெருங்கதையின் தலைவன் கண்ணதேவன் நவநாத சித்தர்களின் வகையிலேயே தோன்றினான். இவனது உகமான துவாபர யுகம் 8,64,000 ஆண்டுகள்.

தமிழர்கள் தாங்கள் வழிபட்டு அருள் பெறவேண்டிய நவநாத சித்தர்களான இராமதேவரையும், கண்ணதேவரையும் மறந்து துறந்து செயல்பட ஆரம்பித்துப் பேரிழிப்புக்கு உள்ளாகி விட்டார்கள். இம்மண்ணுலகில் சிவனும், முருகனும் மானுடர்கள் அரிதின் முயன்று தவத்தாலும், கடிய பத்தியாலும் காணக்கூடிய பதினெண்சித்தர்களாக உள்ளார்கள். அதே நேரத்து மக்கள் நினைத்தவுடன் அருளைப் பெற்று நன்மை பெற்றிடக் கூடிய நவநாத சித்தர்களாக இராமதேவரும், கண்ணதேவரும் இருக்கின்றனர். இராமதேவர், கண்ணதேவர் வரலாறுகளும் வாழ்ந்த இடங்களும், வாழ்க்கைத் தொடர்புடையவர் பெயர்களும் உச்சரித்தவுடன், ஓதியவுடன் அருளை மழையாகப் பொழியக் கூடியவை.

இதற்காகவே கம்பர்களுக்கும், பெருந்தேவனார்களுக்கும் தேடிப் பிடித்து அவரவர் கல்வி, கேள்வி, அடைவு, துய்ப்பு, தவம், சுற்றம், பயணம் முதலியவைகளுக்கு ஏற்பப் பழகு தமிழில் அழகான இலக்கியங்களை எழுதச் சொல்கிறோம் யாம். இந்த இருபத்தேழு வகைப்பட்ட இலக்கியங்களும் தமிழர்களிடையே இராமதேவர், கண்ணதேவர் காதையை வாசிப்பதும், ஓதுவதும், பாடுவதும், கூத்தாடுவதும், நாடகமாக்குவதும் தொடர்ந்து நிகழச் செய்ய வேண்டும். இராமனையும், கண்ணனையும் வடஆரியராக எண்ணச் செய்ததின் மூலம் தமிழினத்துக்கும், இராமனுக்கும் கண்ணனுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறுத்தெறிந்த வடஆரியர் சூழ்ச்சி உடனடியாக முறியடிக்கப் பட்டேயாக வேண்டும், எமது முயற்சிகளை இன்னும் தமிழர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தமிழ்ச்சங்க அழிவு, தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்கள் கொலை, சங்க இலக்கிய எரிப்பு முதலியவை மூலம் ஆரியர் மாபெரும் வெற்றி பெற்று விட்டனர். இந்த நிலையில் எமது 'இராம காதை, கண்ணன் காதை மறுமலர்ச்சி அடைந்தால்தான் தமிழர்களுக்கு வருங்காலமுண்டு' என்ற கருத்தும் கருத்தின் அடிப்படையிலான முயற்சியும் என்று? எப்போது? எப்படி? வெற்றி பெறுமோ? தெரியவில்லை

தமிழர்கள் தங்களின் முன்னோர்களுக்கும் மூதாதையர்களுக்கும் புரிந்தால்தான் தன்மான உணர்வு, தன்னம்பிக்கை உணர்வு, விடுதலையுணர்வு, மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, இனப்பற்று, இன ஒற்றுமை முதலியவை முளைக்கும், கிளைக்கும், செழிக்கும், பிழைக்கும். “.... இன்றைய நிலையில் விண்ணவர்களுக்கும், அவர் வழியினரையும், வழி வந்த சிவன், முருகன், திருமால், பிறமண், தேவர்கள் முதலியோர் வரலாறுகளையும், வாசகங்களையும், வாக்குகளையும், மக்களிடையில் பரப்புவதைவிட இம்மண்ணிலகில் தோன்றிய, மானுடராகப் பெருமளவில் செயல்பட்ட சூரிய குல இராமதேவர் காதையையும்; திங்கள் குலக் கண்ணதேவர் காதையையும்

பரப்புவுதே நல்லது. இதற்காகவே உகக் கணக்கில் பாரம்பரியமாக இராம காதை கூறி வரும் கம்பர்களில் சிறந்த தேரெழுந்தூர்க் கம்பனையும், கண்ணன் காதை கூறி வரும் பெருந்தேவனர்களில் சிறந்த மாமூதுரைப் பெருந்தேவனையும் தேர்ந்தெடுத்து இரு காப்பியங்களைப் பதினெண்சித்தர் நெறி விளக்கும் வண்ணம் பாடிச் செய்தோம். இதனால் வடஆரியர் மிகத் திறமையாகப் பெருந்தேவனாரையும், அவரிடமிருந்த பாரதக் காதை பற்றிய வாசகங்களையும், எம்மால் தயாரிக்கப்பட்ட குறிப்புகளையும் ... அவர் எழுதிய பாரதக்காதை ஏடுகளையும் நன்கு திட்டமிட்டு அழித்தொழித்தனர்.

இதேபோல், தேரெழுந்தூர்க் கம்பனை எளிதில் அழிக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்த ஒட்டக் கூத்தர்கள் நன்கு திட்டமிட்டுத் தமிழ்மொழிக்கு வருங்கால வாரிசாக இருந்த கம்பரின் மகன் அம்பிகாபதியையும், தமிழக அரசியலுக்கு வருங்கால உயிராக இருந்த, உயிர் வாரிசாக இருந்த விசயாலயன் மகள் அமராவதியையும் அழித்தனர். பின்னர் கம்பரைக் கொன்று இராமகாதை பற்றிய வாசகங்களையும்; எம்மால் எழுதப்பட்ட வாக்குகள் பற்றிய குறிப்புச் சுவடிகளையும் அழித்தனர்.

... ..

இனியாவது, தமிழர்கள் ‘இராமதேவர்’, ‘கண்ணதேவர்’ என்ற பெயரை அடிக்கடி கூறுவதுடன் இவர்களுடைய வரலாறுகளையும், வாழ்வியல் தொடர்புடையவர்களையும் நினைத்து நினைத்து அருளை மழையாகப் பெற்று வாழ்வைப் பசுமையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

- சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவுறரின் வாசகங்கள்

சித்தர் காகபுசுண்டர் திரு ம.பழனிச்சாமி பிள்ளை அவர்களின் கருத்துரை

இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் பாரம்பரியத் தலைவர்களில் இரண்டாவதாகத் தோன்றியவரும்; மார்க்சீயத்திற்கு செயல் வடிவம் கொடுப்பதற்காக இரசிய நாட்டில் புரட்சி மலருவதற்கு முன்னரே அறிவியல் மேதை திரு எம்.என்.இராய் அவர்களுடன் சேர்ந்து உலகக் கம்யூனிச இயக்கம் (The International Communist Party) என்ற அமைப்பை நிறுவியவரும்; இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் பகுத்தறிவுக் குடியரசுக் கட்சி (Radical Democratic Party) என்ற அமைப்பின் மூலவர்களில் ஒருவராகவும் இருந்திட்ட காக்கா வழியன் பண்ணையாடி சித்தர் காகபுசுண்டர் ம. பழனிச்சாமி பிள்ளை அவர்கள் சித்தர் இராமாயணம் பற்றி எழுதியுள்ள முகவுரையும், அறிமுகவுரையும் என்ற கட்டுரைத் தொகுதிகளிலிருந்து ஒரு சில செய்திகளை மட்டும் இந்த ஏட்டில் வெளியிடுகிறோம்.

“... இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அன்னியர்கள் அரசாண்டாலும் சரி, இந்தியர்களே அரசாண்டாலும் சரி, அரசியலின் மூலம் மக்களின் வறுமை, ஏற்றத்தாழ்வு, அறியாமை, அடிமையுணர்வு, வாழ்வியல் புரியாமை, மடமை முதலியவைகளை அகற்றிச் சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தை அமைக்கவே முடியாது. ஏனென்றால், இது ஒரு பழம்பெரும் நாடு. எல்லோரும் பழமையிலும், கண்மூடிப் பழக்க வழக்கங்களிலும், மூட நம்பிக்கைகளிலும்,

காட்டுமிராண்டித்தனமான கற்பனைகளிலும் ஆரிய சூழ்ச்சியால் வீழ்த்தப்பட்டு விட்டார்கள். அதாவது, நெடுங்காலமாகி பாழடைந்து இடிந்து கிடக்கும் ஒரு கட்டிடத்தை யார் வேண்டுமானாலும் மிக எளிதில் விருப்பப்பட்ட இடத்தில் விருப்பம் போல் இடித்து, கட்டிட அமைப்புக்களில் மாற்றங்கள் செய்து கொள்ள முடியும். அதை யாரும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. யாரும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட மாட்டார்கள்.

“அதைப் போலத்தான் இம்மண்ணிலகின் பூர்வீகக் குடிகளான தமிழர்கள் இமய மலையும், இன்றைய வட இந்தியாவும் தோன்றிய பிறகு அனைத்து இடங்களிலும் பரவி வாழ்ந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய பண்பாட்டையும், நாகரீகத்தையும் கட்டுக்கோப்பாக பாதுகாக்க முடியாமல் போயிற்று. இருந்தாலும், இவற்றைக் காக்கும் மிகச் சிறந்த சாதனமாக பதினெண்சித்தர்களால் வழங்கப்பட்ட சித்தர் நெறி எனப்படும் இந்துமதம் ஒரு சமுதாய இயலாக (The Induism is a Social Science) இருந்தது. ‘இந்துக்களின் நாடு’ என்ற பெயரில் இமயம் முதல் குமரி முனை வரையிலும் (முன்பு தென் இமயமலை வரை) பரவிக் கிடந்த நாடு ‘இந்தியா’ என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த நாகரீகமும் பண்பாடும் சுமார் அரைக் கோடி ஆண்டுகளுக்கு மேலே பழமையுடையது. அதனால், இதனுடைய நுட்ப திட்ட அமைப்புக்களும், சட்டதிட்டக் கட்டுப்பாடுகளும், நெறிமுறைகளும், மரபுகளும், ஒழுக்கலாறுகளும் காலத்தால் பழமையாகி பழுது பட்டுவிட்டன.

“இவற்றையெல்லாம் அவ்வப்போது சரி செய்வதற்காகத்தான் பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் தோன்றுகிறார்கள். இவர்கள் ஏற்கனவே உள்ள எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களையும், எழுதா இலக்கியங்களையும் புதுப்பித்தும்; அவற்றின் அடிப்படையில் புதிதாக எழுதியும்தான்

பண்பாட்டுப் புரட்சியை (Cultural Revolution) செய்து தேவையான சமுதாய மாற்றங்களை (The Social changes) உருவாக்கி; அதன் மூலமே அரசியல் சீர்திருத்தங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது, முழுமையான சமுதாய மாற்றத்தின் மூலமே அரசியல் சீர்திருத்தங்களை அல்லது செம்மைகளை அல்லது புதிய வடிவங்களை உருவாக்கி யிருக்கிறார்கள்.

“இவற்றை யெல்லாம் பிறமண்ணினர் ஆகிய பிரமணர் எனும் வடஆரியர்கள் மிகத் திறமையாக எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களில் எல்லாம் எண்ணற்ற இடைச் செருகல்களைச் செய்து அவற்றை தங்களுடையவைகளாக மாற்றி விட்டார்கள். அதாவது வரலாறுகளையும், வரலாற்று நாயகர்களையும், நிகழ்ச்சிகளையும், தத்துவங்களையும், நூல்களையும், இடங்களையும் தங்களுடைய சமசுக்கிருத மொழி ஒலிநயத்துக்கு ஏற்பத் திருத்தி ஒரு மாபெரும் மாயையை, கலக்கத்தை, குழப்பத்தை, இருட்டடிப்பைச் செய்து விட்டார்கள். இவற்றை இரண்டு 10, 11 ஆகிய பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் பெரிதும் முயன்றும் கூட அகற்ற முடியவில்லை. எனவே, இந்தியாவில் செய்யப்பட வேண்டியது மதச் சீர்திருத்தம்; அதன் மூலம் செய்ய வேண்டியது சமுதாயச் சீர்திருத்தம்தான். இதற்கு மதவழிப் புரட்சி மூலம் சமுதாயத்தின் முழுமைப் புரட்சியை விளைவிப்பதுதான் இப்போதைய தேவை.

“இதற்கு முறையாகவும், நிறையாகவும் இந்துமதப் புராணங்களும், இதிகாசங்களும், மதச் சாத்திரங்களும், பூசாவிதிகளும், முனிவர்கள், இருடிகள், ஞானிகள், தவசிகள், அந்தணர்கள், சித்தியாளர்கள் முதலியோர்களின் வரலாறுகளும், பதினெண்சித்தர்களின் நூல்களின்படி விளக்கப் பட்டாக வேண்டும், தெளிவாக எழுதப்பட வேண்டும்.”

இந்துமதப் பேருண்மைகள்

1. இந்துமதம் முன்னோர்களின் வழிபாடே.
2. இந்துமதச் சிலைகள் மாண்ட அருளாளர்களின் பிரதிபலிப்பே. பல கைகளும், தலைகளும், வினோத அமைப்புக்களும் கருத்து விளக்கங்களே.
3. இந்துமதம் எண்ணற்ற வழிபாட்டு நிலையங்கள் மூலமும், வகைவகையாக வழிபாடுகள் மூலமும் விண்ணிலிருந்து தெய்வீக அணுக்களையும் [The Divine atoms from the streams or springs as the Divine atoms can be obtained by Temple worship], அருட்சத்திகளையும் பெற்றுப் பயனடைய உதவுகிறது.
4. இந்துமதம்தான் தனிமனித விருப்பம் போல் எப்படி வேண்டுமானாலும் பூசை செய்ய அனுமதிக்கிறது. அனைத்தும் கடவுளின் வடிவம்தான்.
5. உலகின் முதல் மதமான இந்துமதத்தால்தான் மனித வெறிகளை, வெறுமைகளை, வறுமைகளை, பேராசைகளை, அகம்பாவ ஆணவச் செயல்களை, ... முழுமையாகத் தடுத்து நிறுத்த முடியும்.
6. இந்துமதம்தான் எல்லா மொழியிலும் இறை வழிபாடு செய்யலாம்; எந்த மொழியும் அடுத்த மொழியை அடிமைப்படுத்தக் கூடாது என்று கூறுகிறது.
7. இந்துமதம்தான் எல்லா மொழிவழி இனங்களும் தன்னாட்சி பெற்று ஒற்றுமையோடு வாழுவதுதான் அரசியல் ஒற்றுமையாகும் என்று கூறுகிறது.

8. இந்துமதம்தான் எல்லாக் கடவுள்களும் போர்க்கோலத்தில் இருப்பதன் மூலம் போரால்தான் அமைதியை, உரிமையை, விடுதலையை, பண்பாட்டை, நாகரிகத்தை, மொழியை, ... முழுமையாகப் பாதுகாக்க முடியும் என்று கூறுகிறது.
9. இந்துமதம்தான் விண், மண், பயிரினம், உயிரினம், பிறப்பு, இறப்பு முதலிய அனைத்துக்கும் முழு விளக்கம் கூறுகிறது.
10. இந்துமதம்தான் உலகுக்கும் முந்திய பரம்பரைக் குருமார்களைப் பெற்றிருக்கிறது.
11. இந்துமதம்தான் மொழிப்பற்று, இனப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, தன்மான உணர்வு, தன்னம்பிக்கை, ஒற்றுமை, பற்று, பாசம், நட்பு, தோழமை, கடமை, நன்றி, பொறுப்பு, பொறுமை, கனிவு, சமாதானம், சமத்துவம், சகோதரத் தத்துவம், பொதுவுடமை, ... முதலிய பண்புகள் முளைத்துக் கிளைத்துச் செழித்து வளரச் செய்கிறது.
12. இந்துமதம்தான் ஏழை, எளிய பாட்டாளிப் பாமர மக்களின் வழியாக, வழித்துணையாக, வழிகாட்டியாக இருக்கிறது.
13. இந்துமதம்தான் இனத் துரோகிகளையும், விரோதிகளையும் கண்டித்துத் திருத்தும் ஆற்றலுடையது.
14. இந்துமதம்தான் தமிழர்களை முழுமையாக எல்லாத் தியாகங்களையும் செய்து தமிழகம் என்ற வடிவமைப்பையும் வாழ்வியலையும் உருவாக்கித் தரும். இதனைச் சோதனையின் சாதனையாக ஏற்றுத் தென்னிந்திய மாநிலங்கள் இந்துமதத்தால் வடிவப்படும். பிறகு வடஇந்திய மாநிலங்கள் தாமாகவே இந்துமதத்தால் வடிவப்படும்.
15. உருவ வழிபாடு, கோயில் வழிபாடு, அருவ வழிபாடு, வெட்டவெளி வழிபாடு, ... முதலிய

அனைத்துமே 'பதினெண்சித்தர்களின் அருளுலகச் சாதனைகளால் கல், மண், மணல், பயிரினம், உயிரினம், ... முதலிய அனைத்துமே கடவுளாக்கப் படமுடியும்' என்ற பேருண்மையின் அடிப்படையில் செழித்தவைதான்.

16. இந்துமதம்தான் அண்டபேரண்டங்களில் உள்ளவர்களில் 48 பேர்களையும்; விண்வெளியில் இயங்குபவைகளில் 48 பொருள்களையும்; மனிதர்களுக்கு அருளணு வழங்குவதில் உதவ 48 வகையான வழிபாட்டு நிலையங்களையும்; மனிதர்களுக்கு அருளுலக வாழ்வு வழங்க 48 வகையான அருட்பட்டங்களையும்; மனிதர் எளிதில் அருளைப் பயன்படுத்த 48 அருட்கலைகளையும்; அருட் [பள்ளியில், கல்லூரியில்] கல்வியில் 48 பத்திநிலைகள், 48 சத்திநிலைகள், 48 சித்திநிலைகள், 48 முத்திநிலைகள் என்ற முறையான திட்டங்களையும் (A clear, finite, determined, classified stages in the curricular system of the Divine Education or Educational Schemes); கோவில் நிறுவன நிர்வாக ஒழுங்கமைப்புச் சட்டங்களை (1) விதிகள் 48, (2) படிகள் 48, (3) மரபுகள் 48, (4) ஒழுகலாறுகள் 48, (5) சாத்திரங்கள் 48, (6) தோத்திரங்கள் 48, (7) சூத்திரங்கள் 48, (8) நூல்கள் 48, (9) நேத்திரங்கள் 48, (10) அத்திரங்கள் 48,... என்று ஒரே எண்ணிக்கையில் நினைவில் நிற்கும்படியாகவும் வழங்குகிறது.

17. இந்துமதம் ஒன்றுதான் பெண்ணினத்தைப் பூரிப்போடும், பெருமிதத்தோடும், உரிமையோடும் எல்லா வழிபாட்டு நிலையங்களுக்குள்ளும், எல்லா வகையான வழிபாடுகளிலும் வருகை தரலாம், பங்கு பெறலாம் என்று அனுமதிக்கிறது. இன்னும் கூறப் போனால் பெண்ணையே தெய்வமாக வைத்துப் பூசை செய்யும் மரபு இந்துமதத்தில்தான் இருக்கிறது. [1) ஏந்தரீகப் பூசை, 2) தாந்தரீகப் பூசை, 3) மாந்தரீகப் பூசை, 4)

வாலேப் பூசை, 5) கன்னிப் பூசை, 6) குமரிப்பூசை, 7) ஏழு பருவத்துப் பெண்டிர் பூசை அருள் வானின் வானவில் போன்று 'ஏழு வகைப் பூசை' மூலம்தான் சத்தியை சித்தி செய்ய முடியும். தாய் வழிபாடு, அன்னை வணக்கம், ஆத்தாள் பூசை, அம்மை கும்பிடு, ஆயாள் தொழுகை என்று குருபாரம்பரிய வாசகம் விளக்குகிறது.]

18. பெண்ணே அனாதிசத்தி, ஆதிசத்தி, பாதிசத்தி, மீதிசத்தி, ... என்பதால் தீட்டு என்றும், விதவை என்றும் பெண்ணை ஒதுக்காதே என்று குருபாரம்பரிய வாசகம் கூறுகிறது. [Sex is not a Taboo.]
 19. இந்துமதம்தான் உலக மதங்கள் அனைத்தையும் தனது குழந்தைகளாக ஏற்றுப் போற்றுகிறது.
 20. இந்துமதத்தால்தான் சமாதான வழியில், அன்பு வழியில், அமைதி வழியில் எல்லா மொழிகளுக்கும் இனங்களுக்கும் விடுதலை வாங்கித் தரமுடியும்.
 21. இந்துமதத்தால்தான் உலக ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டையும், உலகச் சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தையும் உருவாக்கித் தரமுடியும்.
- இந்துமதம்தான் பகுத்தறிவு மதம், விஞ்ஞான மதம், வரலாற்று மதம், எளிய செயலியல் மதம் ...

ஆதாரம்: குருதேவர் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர் அவர்கள் 18-2-1984இல் எழுதிய "அருட்படை விபூக அமைப்புச் சிந்தனை ஒலை"; மற்றும் 1984-85இல் எழுதிய "சித்தர் இராமாயணம் கட்டுரைகள்".

சித்தர்கள் வரலாறும், இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கமும்.

பதினெண்சித்தர்கள் வழங்கிய அருளார்ந்த அறிவுக் கொடையே சித்தர் நெறி. அது காலப்போக்கில் பல்வேறு சேர்க்கைகளையும் பெற்று இன்றைய இந்து மதமாக விளங்குகிறது. எனவே, சித்தர் நெறியை அறிமுகம் செய்வது, பதினெண்சித்தர்களையே அறிமுகம் செய்வதாகும். பதினெண்சித்தர்களை அறிமுகம் செய்வது இன்றைய நிலையில் இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை அறிமுகம் செய்வதாகும்.

இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம் என்ற ஒன்று கி.பி.1772இல் இருந்து இரண்டு நூற்றாண்டு கால அளவுக்கு மேல் செயல்பட்டும் அதனுடைய கொள்கைகளும், குறிக்கோள்களும் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றி பெறவில்லை என்பதால்; அதனை வரலாற்றுப் பின்னணியோடு, கலை இலக்கியத் துணையோடு நடைமுறைப் படுத்தும் முயற்சியின் ஓர் அங்கமே இக் கட்டுரை.

இந்த மண்ணுலகம் தோன்றி 500 கோடி ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்று முறையான வரலாற்றை எழுதித் தரும் பதினெண்சித்தர்கள், இம்மண்ணுலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே விண்வெளியில் உள்ள அண்டங்களிலே தோன்றியவர்கள் ஆவார்கள். இவர்களின் பெருமுயற்சியால்தான், இம்மண்ணுலகில் தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு முதலிய பல வாழ்வுகள் முளைத்துக் கிளைத்துச் செழித்து வளர்ந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு மேற்கூறிய வாழ்வுகள் எல்லாம் சிதைந்து சீரழிந்து கிடக்கின்றன. இவற்றைச் செப்பனிடுவதற்காகவே மீண்டும் பதினெண்சித்தர்களின் அருளார்ந்த அறிவுக் கொடையை அறிமுகப்படுத்துகிறோம்.

பதினெண்சித்தர்கள்¹ (¹சித்தர்கள் = சித்துக்களை அத்தவர்கள் = சித்துக்களை வென்று முடித்தவர்கள்) பற்றிய வரலாற்று நூல்கள் பல தொகுதிகளாக எழுதப் பட்டிருக்கின்றன என்பதால் விரிவஞ்சி சுருக்கமான விளக்கம் மட்டும் இங்கு தரப்படுகிறது. இம் மண்ணுலகில் பிறந்த உயிரினங்களில் தலைமையான உயிரினமே மனித இனம். இந்த மணீசர்² (ஈசன் = தலைவன்; மண்ணின் தலைவன் = மணீசன் [மண்+ஈசன்]) களோடு பதினெண்சித்தர்கள் உறவு கொண்டு உருவாக்கிய விந்துவழி வாரிசுகளே நவகோடி சித்தர்கள், நவநாத சித்தர்கள், ஞான சித்தர்கள், தவ சித்தர்கள், ஓம சித்தர்கள், ஓக சித்தர்கள், யாக சித்தர்கள், யக்ஞ சித்தர்கள், ... என்று 48 வகைப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அல்லாமல் பலவகைப் பட்ட குருவழிச் சித்தர்களும் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்களின் அடிப்படையில் 64 ஆயுக்கலைகள், 48 அருட்கலைகள், 9 கடவுட் கலைகள், 9 தெய்வீகக் கலைகள், 9 நோய்க்கலைகள், 9 பேய்க்கலைகள், 9 தேய்கலைகள் என்று எண்ணற்ற கலைகளும், பலவகைப்பட்ட சாத்திரங்களும், தோத்திரங்களும், மந்திரங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றின் செயலகங்களாக ஆதியில் 108 திருப்பதிகள், 243 சத்தி பீடங்கள், 1008 சிவாலயங்கள் படைக்கப் பட்டன. கால வேகத்தாலும், கருத்து வளர்ச்சியாலும், தேவையாலும் 48 வகைப்பட்ட வழிபாட்டு நிலையங்கள் தோற்றுவிக்கப் பட்டன.

இவை காலந்தோறும் தோன்றிய அருளாளர்களால் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வகைகளாக வளர்ந்து விட்டன. அருளாளர்களும் காலங்கள் தோறும் தங்கள் தங்களுடைய பத்திநிலைகள், சத்திநிலைகள், சித்திநிலைகள், முத்திநிலைகள் முதலியவைகளுக்கேற்பத் தங்களுடைய அநுபவங்களைப் பத்தி இலக்கியங்களாகப் (Religious Literature) படைத்திருக்கிறார்கள். இவற்றை யெல்லாம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்குள் இருக்கின்ற இந்துமதத்தில்தான் இடையீடு இல்லாத முறையான, தொடர்ந்த வளர்ச்சி நிலைகளில்

காணமுடிகின்றது. எனவேதான், உலக மதங்கள் அனைத்தையும் இந்துமதத்தின் அடிப்படையில் விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது.

அதாவது, பதினெண்சித்தர்கள் உருவாக்கிய தத்துவங்களும், வழிபாட்டு முறைகளும், வழிபாட்டு நிலையங்களும்தான் உலக மதங்கள் அனைத்தையும் அந்தந்த நாட்டுச் சூழல்களுக்கும், தேவைகளுக்கும் ஏற்பத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன என்பதே உண்மையாகும். எனவே, சித்தர் நெறி அறிமுகத்தின் மூலம் உலக மதங்களின் இணைப்பும், உலக ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடும், உலகச் சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயமும் உருவாக்கப் பட்டிடும். இதன்மூலம், இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் கொள்கையும், குறிக்கோளும் நிறைவேறிடும்.

அதாவது, உலகம் தழுவிய முறையில் தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு முதலிய அனைத்திலும் ஒற்றுமை, சமாதானம், மகிழ்வு, நிறைவு, நிம்மதி, அமைதி, கனிவு, அன்பு, பற்று, பாசம், தோழமை, நட்பு, இனிமைமிகு நல்லுறவு முதலியவைகள் தழைத்தோங்கிடும். எனவே, சித்தர் நெறி அறிமுகம் வரலாற்றுப் பின்னணியில் சுருக்க விளக்கமாக உருவாகிறது.

குமரிக் கண்டத்தில் பதினெண்சித்தர்கள் பஃறுளி ஆற்றங்கரையில் தாங்கள் உருவாக்கிய சமுதாயத் தத்துவத்தின் (Social Philosophy) முதிர்ச்சியான அரசியல் தத்துவத்தைச் (Political Philosophy) செயலுக்குக் கொண்டு வந்து இம்மண்ணுலகின் முதல் அரசு (The first government on this earth was founded on the banks of the river 'Pahruli' by the Pathinen Siddhars that is called 'The Pandian Kingdom'. பண்டைய அரசு = பாண்டிய அரசு = The word 'pandaiya' means ancient; that is coined as 'Pandian') உருவாக்கினார்கள். இந்த அரசு, இம்மண்ணுலகிற்கே தொன்மையான அரசு அல்லது பழமையான அரசு என்ற பொருளில் 'பண்டைய அரசு' என்று குறிக்கப் பட்டது. இதுவே பாண்டிய அரசு ஆயிற்று.

பாண்டிய அரசின் அரியணையில் சித்தர் கருவூரூர் அமர்ந்த காலத்தில் தமது மகளான சோழமாதேவிக்குக் (சோழியம்மன்) குமரியாற்றங்கரையையும், அதன் சுற்று வட்டார நாடுகளையும் பிரித்துச் சோழமாதேவியின் நாடு என்னும் பொருளில் 'சோழ நாடு' ஒன்றை உருவாக்கினார். காலப்போக்கில் இவ்விரு பேரரசுகளையும் சேர்ந்த அரச குடும்பத்தவர்கள், சேரர்கள் (சித்தர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காகத்தான் சேரர் என்ற பெயர்ச் சொல் உருவாக்கப் பட்டது) என்று உருவாக்கப் பட்டு, மலையும் மலை சார்ந்த இடங்களையும் (The Hills and the Hilly Places) ஆளுவதற்கு உரியவர்களாக நியமிக்கப் பட்டார்கள். இது பற்றிய முழு விவரங்களும் பதினெண்சித்தர்களுடைய 'அரசு பாரம்பரியம்' (Political History) என்ற நூலில் உள்ளன. இதேபோல் சமய வரலாறு 'குருபாரம்பரியம்' (The Religious History) என்ற பெயரிலும்; இலக்கிய வரலாறு 'இலக்கிய பாரம்பரியம்' (The History of Language and Literature) என்ற பெயரிலும் உள்ளன. இப்படிப் பதினெண்சித்தர்கள் மிகச் சிறந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

பதினெண்சித்தர்கள் இம்மண்ணுலகின் ஆயுளை 48 பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் தோன்றி நிறைவு பெறுவதுடன் இணைத்துள்ளார்கள். முதலில் இராசிவட்டக் கருவூரூர்கள் என்ற 12 பேர்களும், பிறகு முறையே விண்மீன் வட்டத்திற்கு 27 பேர்களும், கோள் வட்டத்திற்கு 9 பேர்களும் தோன்றுவார்கள் என்று குறித்துள்ளார்கள். விரிவஞ்சி இதன் சுருக்கத்தை மட்டும் இங்கு தருகிறோம். இதுகாறும் தோன்றியவர்களில் பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகாசன்னிதானம் சித்தர் அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் (கி.மு.100 - கி.பி.150) அவர்களும், தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகாசன்னிதானம் சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் (கி.பி.785 - கி.பி.1040) அவர்களும் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் சமுதாயப் புரட்சியின் (Social Revolution) மூலம் அனைத்தையும் சாதித்து விட முடியும் என நம்பினார். இவரது காலத்தில் குமரிக் கண்டத்திலிருந்த பனிமூடிய தென் இமயமலையையும், தென் வேங்கட மலையையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சமய, சமுதாய, அரசியல், கலை, இலக்கிய வரலாறுகள் முறையாகவும் முழுமையாகவும் எழுதப்பட்டன. உலகம் முழுவதும் வாணிகத் தொடர்பு வைத்திருந்த தமிழினத்தின் பல்வேறு வகையான சமுதாய வீழ்ச்சிகளையும், தாழ்ச்சிகளையும் சரிக் கட்டுவதற்காக சமுதாய மாற்றப் பணி நிறைவேற்றப் பட்டது. ஆனால், அது மூன்றாவது தமிழ்ச் சங்கத்தின் முடிவையே தந்தது. தமிழின விரோதிகளும், துரோகிகளும் தாக்கியதால் தமிழ் மொழி, இன, நாட்டு உணர்வுக் கோட்டையாக விளங்கிய மதுரை மாநகரம் எரிக்கப் பட்டது. தமிழ்ப் புலவர்கள் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டனர். தமிழ் ஏட்டுக் குவியல்கள் அழித்தொழிக்கப் பட்டன.

இம் மாபெரும் அழிவுக்குப் பிறகு தமிழினத்தின் நல்வாழ்வுக்காகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் 'சங்க கால இலக்கியங்கள்' என்ற பெயரில் தேடித் தொகுக்கப் பட்டன. இம் மாபெரும் பணியை நிகழ்த்திட்ட அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் எண்ணற்ற நூல்களை எழுதினார். தக்காரைக் கொண்டு எண்ணற்ற நூல்களையும் எழுதுவித்தார். அவைதான் தமிழ்மொழி, தமிழ்நாடு, தமிழினம் எனும் முக்கோணக் கோட்டையைப் பழுது பார்த்துச் செப்பணிட்டு நினைவுச் சின்னமாகப் பாதுகாத்துக் கொடுத்தன. இந்த நினைவுச் சின்னத்தில் உண்மையான தமிழின அரசு ஒன்று தோன்றி ஆட்சி செய்யச் செய்தவரே காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர்.

பதினொராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி குருமகாசன்னிதானம் சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள் அரசியல் மாற்றத்தின் (Political Change) மூலமே தமிழ்மொழி, இனம், நாடு என்ற முக்கோணக் கோட்டையில் அருளாட்சி அமைத்து உலகம் முழுதும் சித்தர் நெறியைத் தழைத்தோங்கச் செய்ய முடியும் என்று முடிவெடுத்தார். இந்த முடிவுக்காகப் பலமுறை உலகச் சுற்றுப்பயணம் செய்தார்.

கடலுள் மறைந்த குமரிக் கண்டத்தில் இருந்த அனைத்து விதமான கலைகளையும், அறிவியல்களையும் (Arts and Sciences) மீண்டும் மானுட இன நலனுக்காக சிறுபள்ளிகள், பெரும்பள்ளிகள், பன்னாட்டுப் பன்னோக்குப் பல்கலைக் கழகம் முதலியவை அமைத்து வளர்த்தார். தமிழ்மொழியின் மூலமும், தமிழினத்தின் மூலமுமே தான் விரும்பும் உலகச் சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்பினார். ஆனால், இவர் எந்த ஒரு மொழியுமே மற்ற மொழிகளை அடக்கி ஆள்வது தவறு என்று கண்டிக்கிறார்.

எனவேதான், இவர் இம்மண்ணுலகில் உள்ள பெரும்பாலான மானுட இனங்கள் தமிழினத்தில் இருந்தே பிறந்தன என்றும்; இம்மண்ணுலகின் பல பகுதிகளில் இயற்கையாகத் தோன்றிய மானுட இனங்களும் தமிழினத்தின் கலப்பால் தெய்வீக நிலையைப் பெற்று விட்டன என்றும் குறிக்கின்றார். இதேபோல் இம்மண்ணுலகில் தோன்றிய பெரும்பாலான மொழிகள் அனைத்தும் தமிழ்மொழியில் இருந்தே பிறந்தன என்றும்; இம்மண்ணுலகின் பல பகுதிகளில் பேச்சு வழக்கில் இருந்த மொழிகளை எல்லாம் செம்மைப்படுத்தித் தமிழ்மொழியின் அடிப்படையிலேயே எழுத்துக்களையும், இலக்கண இலக்கியங்களையும் வளரச் செய்தார்கள் சித்தர்கள் என்றும் குறிக்கின்றார் இவர். இவற்றின் மூலம் மனிதகுல வாழ்வையே தமிழ்மொழிக்கும், தமிழ் இனத்திற்கும் உரியதாகவே ஆக்கிக் காட்டுகிறார் இவர்.

இவரது இக்கருத்து செயற்கை போல், கற்பனை போல், கனவு போல், புராணம் போல், இதிகாசம் போல் தோன்றுகின்றது என்பதை இவரே உணர்ந்திருக்கிறார். எனவேதான் இவர் உலக வரலாறு (World History) மிகத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் எழுதியிருக்கிறார். இன்னும் சொல்லப் போனால், இவரை ஒரு வரலாற்றுப் பேராசிரியர் அல்லது வரலாற்றுத் துறையின் தந்தை என்றே கூறலாம். இவர் பல நூருயிரம் ஆண்டுகள் மிகத் தெளிவாக முறைப்படிக்க காலக் கணக்கீட்டு அடிப்படையில்

(With a Chronological approach) வரலாறு எழுதியிருப்பது மிகச் சிறப்பாகும்.

இவர் இந்த உலகில் முதன்முதலில் தோன்றிய நிலம் குமரிக் கண்டம் (The Lost Lemuria) என்பதைக் கூறி அதிலிருந்தே, சமய வரலாறு (Religious History) 'குருபாரம்பரியம்', அரசியல் வரலாறு (Political History) 'அரசு பாரம்பரியம்', இலக்கிய வரலாறு (History of Language and Literature), 'இலக்கிய பாரம்பரியம்' என்ற மூன்று பெரும் நூல்களைத் தொடர்ந்து எழுதும் பழக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். மேற்கூறிய மூன்று நூல்களும் சித்தர்களால் அறிவுலகுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பரிசு அல்லது அரிய சாதனையாகும். (These three are the greatest contributions to the World of Knowledge by Siddhars).

இவர் இப்படி மூன்று பெரும் துறை சார்ந்த இலக்கியங்களை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் உருவாக்கியதோடு, ஏறத்தாழ எல்லாக் கலைகளையும், அறிவியல்களையும் பற்றி எல்லா நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது முயற்சிகள் இவருக்கு முன்பு பத்தாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகிய அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரரின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதாகவே தெரிகிறது.

இருந்த போதிலும், அமராவதியாற்றங்கரைக் கருவூரரின் சமுதாய மாற்றக் கொள்கையால் அரசியல் துரோகங்களையும், விரோதங்களையும், எதிர்ப்புகளையும், பகைகளையும், சூழ்ச்சிகளையும், அதிரடித் தாக்குதல்களையும், ... சமாளிக்கவே முடியாத மிகமிக மென்மையான, பண்பட்ட, நாகரீக நாடாகத்தான் தமிழ்நாடு உருவாயிற்று என்ற பேருண்மை இவரை எரிமலையெனக் குமுறச் செய்தது. எனவே, பூசைமணியையும், கற்பூரத் தட்டையும் ஏந்திய இவரது கைகள் போர்வாளும், வேலும், வில்லும் ஏந்தின. தவத்திலும், பூசையிலும் பழகிய இவர் தன்னை யானை ஏற்றம், குதிரையேற்றம், தேரோட்டுதல், மல்யுத்தம், படகு விடுதல், படை நடத்துதல் முதலிய கலைகளுக்கு உரியதாகப் பழக்கிக்

கொண்டார். ஆழ்தவத்தில் அசைவற்றிருக்கும் விரல்களால் எட்டையும், எழுத்தாணியையும் எடுத்து இரவு பகலாக எண்ணற்ற நூல்களை எழுதிக் குவித்தார். துறவு மேற்கொண்ட இவர் மானுட இன நலனுக்காக உறவு மேற்கொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்ந்து வாழையடி வாழையென கருவூர்த் தேவரை உருவாக்கினார்.

இமயம் முதல் குமரி வரை இருந்த தமிழின மக்கள் சமுதாயம் (The Tamils are the Indians = The Tamils are the aboriginates of the India) பல்வேறு வகையான சாதி சமயப் பிரிவுகளால் வேற்றுமைகளையும், வேறுபாடுகளையும், மாறுபாடுகளையும், ஏற்ற இறக்கங்களையும், வெறுப்புகளையும், மறுப்புக்களையும், போட்டி பொருமைகளையும், சண்டை சச்சரவுகளையும் பெற்று எழுச்சி பெற முடியாத வீழ்ச்சிகளையும், உயர்ச்சி பெற முடியாத தாழ்ச்சிகளையும் பெற்றதைக் கண்டு அதன் மீட்சிக்காகத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றப் புறப்பட்ட மாவீரரே காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரார்.

இவர் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைத் தொடர்ந்து சூழ்ச்சியால் வீழ்ச்சி நிலையில் வைத்திருக்கும் பேராற்றல் மிக்கவர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக சமய மறுமலர்ச்சியை (The Religious Renaissance) உருவாக்கினார். அதற்காக கி.பி.785இலேயே மிகப் பெரிய முயற்சிகளைச் செய்து பொதிகை மலையில் இருந்து 'சத்தி இலிங்கம்', 'சிவ இலிங்கம்' என்ற இரண்டையும் மிகமிகப் பெரிய தொடர் முயற்சியால் நெடுந்தொலைவு எடுத்து வந்து முறையே தஞ்சாவூரிலும், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலும் நிறுவினார். இவற்றிற்குரிய கோயில்களை இருநூறு ஆண்டுகள் கழித்தே, தான் உருவாக்கிய பிற்காலச் சோழப் பேரரசின் புகழ் மிக்க மாமன்னர்களைக் கொண்டு கட்டினார். இவர் மிகச் சிறந்த சிற்பி என்பதால் எண்ணற்ற கற்சிற்பங்களைச் செதுக்கியும், உலோகச் சிற்பங்களை வார்த்தும் பல அருள்வழங்கு நிலையங்களைக் கட்டினார். (இவர் பற்றிய செய்திகள் இவர் வரலாற்று நூலில் தெளிவாக உள்ளன).

அக்கோயில்களைச் சாதனமாகக் கொண்டு, ஆங்காங்கே கிடைத்த அருட்தன்மையுடைய மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து முறையான

பயிற்சியின் மூலம் அவர்களை அருளாளர்களாக ஆக்கினார். அப்படி உருவான அருளாளர்களைக் கொண்டே சமய சமுதாய இருள்களை அகற்றினார். இதனால், பிற்காலச் சோழப் பேரரசு எனும் 'தெய்வீகப் பேரரசை' (The Divine Kingdom; The Kingdom to safe-guard the Siddharism or the Indhuism) உருவாக்கும் பெரும்படையினை அருட்படையாகத் திரட்டினார்.

அவரது முயற்சி நானூறு ஆண்டு காலம் வரலாற்றில் நின்றது. ஆனால் அவரை இன்றுகூட உணர்பவர் யாரும் இல்லை. இருப்பினும் அவர் தான் கட்டிய தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கோபுரத்தின் மடியிலேயே சிலை வடிவில் நிலைத்து நிற்கிறார். கடலலைகள் ஓய்ந்தாலும் கன்னித் தமிழினத்தைக் காக்க இவர் எடுத்த முயற்சிப் பேரலைகள் என்றைக்குமே ஓய மாட்டாதவை. இவர் உருவாக்கிய அருள் வழங்கு நிலையங்கள் விலை மதிக்க முடியாத கலைக் கருவூலங்களாக மலையென நிமிர்ந்து நிற்கின்றன. இப் பேருண்மைகளை எல்லாம் உலகுக்கு அறிவிக்க முடியவில்லை என்ற ஏக்கத்தால் அலைகடல் துரும்பென அலைபவரே இன்றைய 'ஞாலகுரு' குருமகாசன்னிதானம் சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர், பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்கள்.

இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே வாழையடி வாழையென சித்தர் கருவூரர் வழியில் வந்த சித்தர் ஏளனப்பட்டியார், 'தமிழகத்தையோ, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தையோ வளப்படுத்தி வளர்க்கும் குறுகிய நோக்கில் பிறந்ததல்ல சித்தர் நெறி' என்ற பேருண்மையினை உலகுக்கு அறிவிக்க 'இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம்' உருவாக்கினார். அவர் இந்துமதம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல் 'இந்து' என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தினார். இதற்குரிய காரண காரிய கருத்து விளக்கத்தை மிகத் தெளிவாக ஏட்டிலும், நாட்டிலும் நிலைநாட்டிச் சென்றுள்ளார். அவர் மத வெறியின்றி சித்தர்களின் சாதனைகளை சமுதாய நெறியாக மாற்றுவதற்காகவே பெரும்பாடு பட்டிட்டார். எனவேதான், மடங்களையோ, தனித்த கூட்டங்களையோ, அருளார்ந்த

நிலையங்களையோ உருவாக்காமல் அருளுலக வாரிசுகளை உருவாக்கும் தத்துவ வித்துக்களைச் சாதி, சமய, இன, மொழி, நாடு கடந்து எங்கும் விதைத்துச் சென்றிட்டார்.

அவை எங்கும் சோலையாக இருப்பதால் அவற்றின் ஊடே சாலைய அமைத்துச் செயல்படப் புறப்பட்டிருக்கிறார் 'ஞாலகுரு', 'ஞானகுரு', அரசயோகி, ஆத்தாள் அமளிகை, கொற்றவை இருக்கை, பராசத்தி திருவடி, இராசிவட்ட நிறைவுடையார், பன்னிரண்டாவது பதினெண்ணித்தர் பீடாதிபதி, குருமகாசன்னிதானம், சித்தர் கருவூரர் அவர்கள். இவர் இன்றைய உலகியலுக்கேற்ப 'இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை' வெளிப்படையாக 'ஒரு பண்பாட்டு இயக்கம்' (A Cultural Organization), 'ஒரு தெய்வீகக் கழகம்' (A Divine Society), 'அருளாளர்களின் குழு' (The Board of Mystics), 'உலகச் சமாதான இயக்கம்' (The Universal Peace-Making Movement), 'உலகத் தத்துவப் பேரவை' (The International Philosophical Association), 'உலகச் சித்தாந்திகளின் மையம்' (The Centre of the International Theologists), ... என்று அறிவித்து மானுட இன நல உரிமைக்காகப் (The Welfare of the Human Community Rights) பணியாற்றப் புறப்பட்டிருக்கிறார்.

எனவே, இந்த இயக்கத்துக்கு யாருமே எவ்விதச் சாதி சமய மொழி இன நாட்டுச் சாயம் பூச முற்படவே கூடாது! கூடாது! கூடாது! கூடவே கூடாது! இந்த இயக்கம் உலக ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுக்காகப் பாடுபடக் கூடிய ஓர் ஒப்புயர்வற்ற தனித்த இயக்கம். அதாவது, இந்த இயக்கம் உலகச் சமத்துவச் சகோதரத் தத்துவப் பொதுவுடமைக் கூட்டுறவுச் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குரிய முயற்சிகளைக் கருவாக்கிக் கொண்டதேயாகும். இது தன்னுடைய கொள்கையையும், குறிக்கோளையும் அன்பு வழியில், அறவழியில், அருள்வழியில், அமைதி வழியில், சமாதான முறையில் நிறைவேற்றுவதிலேயே முழுமையான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. இந்த நம்பிக்கையே

என்றென்றும் இந்த இயக்கத்தின் சட்டமாகவும், திட்டமாகவும் இருந்திடும்.

எனவேதான், பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி அவர்கள் எவ்விதமான ஆரவாரமும் இன்றி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்துள்ளும், அயல் நாடுகளிலும் நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களைக் கட்டி வருகின்றார். இவை அருளாளர்களின் பெயராலும், கலைகளின் பெயராலும், அறிவியல்களின் பெயராலும், நற்பணிகளின் பெயரிலும் வடிவமைப்புப் பெற்று வருகின்றன. இவை பேரருளின் திருவருள் திறத்தால் நிர்வாக ஒழுங்கமைப்புப் பெற்று வளர்ந்தோங்கும் நன்னாளில் உலகம் தழுவித் தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு முதலிய அனைத்திலும் பற்று, பாசம், அன்பு, தோழமை, நட்பு, அமைதி, நிம்மதி, நிறைவு, ஒற்றுமை, சமாதானம் ... முதலிய இனிய பண்புகள் அனைத்தும் கனிந்து சுவை தரும் நற்காலம் தோன்றும். அக்காலத்தை விரைவில் உருவாக்குவதற்காகவே உழைக்க அனைவரையும் அழைக்கிறோம். அதாவது உலக மானுட நலம் செழித்தோங்க உழைக்க அனைவரையும் அழைக்கிறோம்.

உணர்க! உணர்த்துக!
வருக! ஆதரவு தருக!

இங்ஙனம்

**இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தவர்,
விருப்பாளர், ஆர்வலர், ஆதரவாளர்**

ஓம் திருச்சிற்றம்பலம்
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி!

//உன்மை நகல்//

**//இதன் மூலம்: 1982இல் இதே தலைப்பில் குருதேவர்
அவர்களால் அச்சிடப்பட்ட புத்தகம்//**

இந்துமத வரலாற்றுப் பேருண்மைகள்

பிறப்பிடம்: 'இளமுறியா'க் கண்டம் (The Lost Lemuria) எனும் கடலில் மறைந்த குமரிக்கண்டம்.

காலம்: பதினெண்சித்தர்களால் அனாதிக்காலத்தில் 43,73,115 ஆண்டுகளுக்கு (கி.பி.2014இல்) முன்னால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

மொழி: தமிழ்மொழி.

வழிபாட்டு நிலையம்: 108 வகைத் திருப்பதிகள், 243 வகைச் சத்தி பீடங்கள், 1008 வகைச் சிவாலயங்கள்.

இந்துமதக் காவலர்: 48 பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள்.

இந்துமதம் வளர்ப்பவர்: இம் மண்ணிலகில் தோன்றும் 48 வகைச் சித்தர்கள், 48 வகை வழிபடுநிலையினர், அருட்சத்தி பெற்றோர் (பூசாறி, ஆச்சாரி, மருளாளி, அருளாளி ...)

இந்துமத நூல்கள்: நான்மறை, நான்முறை, நானெறி, நான்வேதம் எனும் 48 வகை மூல நூல்கள்.

இந்துமதப் பயன்கள்: தனிமனித வாழ்வு, குடும்ப வாழ்வு, சமுதாய வாழ்வு, அரசியல் வாழ்வு எனும் நான்கையும் வடிவப்படுத்தி வளமான வாழ்வு பெறச் செய்தல்.

√ இந்துமதம் என்பது முன்னோர் வழிபாடு; மூத்தோர் வழி நடத்தல்.

√ இந்துமதம் உயிரினம், பயிரினம், மண், விண் முதலியன விளக்கும் மதம்.

√ இந்துமதம் அனைத்தையும் விளக்கும் அறிவியல் மதம்.

√ இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம் நான்கு யுக உண்மைகளையே கூறுகிறது.

√ இந்து மறுமலர்ச்சி இயக்கம் அருளாட்சி அமைக்கத்தான் அழைக்கிறது.

√ அருளாட்சிதான் அருளுலகப் பொருளுலக இருள்களையும், இன்னல்களையும் அகற்றும்.

தஞ்சைப் பெரியகோயிலைக் கட்டிய 11வது
பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி ஞாலகுரு சித்தர்
காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரர் அவர்கள்.
(காலம்: கி.பி.785-1040)

இது ஒரு இந்து இலக்கியக் கழக வெளியீடு

இந்துமத ஆண்டு 43,73,115; ஆங்கில ஆண்டு 2014

தொடர்புக்கு:

இந்து இலக்கியக் கழகம், சித்தரடியார் இரமணா,
SP கோயில் தெரு, ஆரணி, திருவள்ளூர் மாவட்டம்.
அலைபேசி: 9629450166

Printed by: SMS Printers, 9/5 Saravana Street, Mint, Chennai-79